

РЕШЕНИЕ

№ 1513

гр. Пловдив, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Иван Ал. Анастасов
Цвета Б. Борисова

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разглежда докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20235300502195 по описа за 2023 година

Подадена е въззивна жалба от ОБЕДИНЕНО УЧИЛИЩЕ „*****“ –с.*****, община ***** с ЕИК *****, чрез пълномощник адв.Т.К. от АК-*****, против Решение №2909/26.06.2023 г. по гр.дело № 17573 /2022 г. на Пловдивския районен съд, 8гр.с-в , поправено с решение №3369/18.07.2023 г. за ЯФГ на ПРС по същото дело,с което е призната за незаконна и отменена уволнителна заповед №РД-11-142/26.10.2022 г. на директора на ОУ“*****“-с.*****,община ***** , с която на осн.чл.328,ал.1,т.12 от КТ – поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор е прекратено ТПО с Е. Г. Д., ЕГН *****, и е възстановена ищцата на предишната й работа „***** в целодневна подготвителна група“ в Общинска детска градина – с. ***** и е осъдено училището да заплати на ищцата сумата 9 828 лева, представляваща обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнението - шест месеца, считано от 26.10.2022 г., заедно със законната лихва върху тази сума, начиная от 01.12.2022 г., до окончателното й изплащане, както и направените разноски по делото в размер на 1160 лв. Във въззивната жалба са изложени съображенията за неправилност и незаконосъобразност на решението. Конкретно са изложени доводи, че РС не е анализирал представените от ответната страна доказателства за прекратяването на трудовия договор; ценил е само аргументите на ищцата; не е взел предвид, че трудовото правоотношение с ищцата е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ поради обективна невъзможност за изпълняване на трудовия договор, а именно, че с решение № 591/19.7.2022 г., взето с протокол № 36 на ОбщС на гр. *****я, е закрыта целодневна подготвителна група в ОБУ „*****“ с. ***** , считано от 12.8.2022 г. и

че никъде в заповедта на Кмета за откриване на общинска детска градина в с. ***** от 15.8.2022 г. и от решението на ОбщС не е казано, че трудовите правоотношения трябва да бъдат уредени съгласно чл. 123 КТ, от което следва, че трудовият договор с ищцата следва да бъде прекратен на основание Кодекса на труда. Кметът на Община *****я е назначил конкурс за ***** в детската градина, понеже *****ят в подготвителната група не отговаря на изискванията за ***** в детската градина и има за цел да постави други критерии за заемане на длъжността, на които ищцата не е отговаряла. Иска се отмяна на решението на РС и отхвърляне на предявените обективно съединени искове по чл. 344 КТ. Претендират се разноси.

От въззиваемия Е. Г. Д., ЕГН *****, чрез адв.Ж. П., е постъпил писмен отговор на въззивната жалба, в който са изложени съображения за неоснователност на жалбата и правилност на първоинстанционния съдебен акт, като се иска неговото потвърждаване. Излагат се доводи, че правилно РС е установил, че новооткритата общинска детска градина, смесена група, се помещава в сградата на ответното училище, като разликата е само това, че в детската градина се приемат деца от 3 до 6-годишна възраст, а в целодневната подготвителна група децата са от 5 до 6-годишна възраст. Цитират се т. 4 и т. 2 от заповедта на Общинска администрация *****я в подкрепа на горното. Липсвали доказателства за обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Иска се да се отхвърли жалбата. Претендират се разноси.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

Пловдивският окръжен съд, XIV граждански състав, като се запозна с доказателствата по делото, намира следното:

Въззивната жалба е допустима, като подадена в законния срок от легитимирана страна, отговаря на изискванията на закона по форма, съдържание и приложения.

За да уважи исковете по чл.344 ал.1 т.1и т.2 от КТ на Е. Г. Д. районният съд е приел, че прекратяването на ТПО по чл.328 ал.1 т.12 от КТ от работодателя е незаконно, тъй като единствената разлика между закритата ЦПГ към ОУ“*****“ и новоткритата общинска детска градина, смесена група, е че в състава на групата – в детската гради се приемат от 3 до 6 г. деца а в закритата ЦПГ децата са били 5 6 г., както и че имуществото и оборудването на ЦПГ е било предоставено на вovoоткритата дет.градина, поради което РС е прие, че съгласно чл.-123,ал.1,т.7 от КТ, към момента на прекратяване на ТПО с ищцата не е била налице обективна невъзможност за изпълнение на ТД, а ТПО е следвало дабъде запазено и да премине към новия работодател..

В рамките на заявените във въззивната жалба оплаквания, въззивният съд счита, че първоинстанционното решение е правилно, а въззивната жалба - неоснователна по следните съображения:

Безспорно е от приетите писмени доказателства, че между страните е възникнало валидно ТПО по безсрочен Трудов договор № 4/15.09.2020 г. и допълнително споразумение към него №4/1.10.2021 г., като Е. Д. в качеството си на служител е заемала длъжността „***** в Целодневна подготвителна група“ към работодателя обединено училище „***** – с.*****. В договора е записано, че Е. Д. е с висше образование –магистър със специалност предучилищна педагогика.

Със заповед за прекратяване на трудов договор № РД-11-142 от 26.10.2022 г. на директора на ОУ „*****“ ТПО с ищцата е прекратено, считано от 26.10.2022 г.

В заповедта е записано, че ТПО на Е. Г. Д. с работодателя ще бъде прекратено на осн.чл.328,ал.1,т.12 от КТ, поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор с мотиви – съгласно решение №591,т.4,взето с протокол 36/19.07.2022 г. на Общински съдет –гр.***** и заповед №РД-05-593/09.08.2022 г. на Кмета на Община-*****. В уводнителната заповед не е записано, че решението на Общ.съвет и заповедта на кмета били връчени на ищцата ведно с уволнителната заповед, поради което няма данни, че са доведени до знанието на уволнената. ПОС намира, че позоваването на тези решения не прави уволнителната заповед мотивирана, тъй като не е посочено в нея по какъв начин това решение миа отоншение към обективната невъзможност за изпълнеиена тр.договор от ищцата. В Тълкувателно решение № 4/2017 г. от 01.02.2021 г. по тълк. дело № 4/2017 г. на ОСГК, ясно е записано, че в заповедта за прекратяване на трудов договор на основание чл.328, ал.1, т.12 КТ работодателят следва да е посочил и индивидуализирал конкретно кои обстоятелства водят до извода за обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор, чрез изброяването им или посочването им, поради което съдът намира, уволнителната заповед е немотивирана по аргумент от чл.195 КТ и само на това основание следа да бъде отменена.

Разгледана по същество, ПОС намира, уволнителната заповед е неоснователна като недоказана поради следното:

В тежест на работодателя е да установи, че се касае за трайно състояние, обективно и безвиновно и че се касае за обстоятелства, при които служителят реално е в обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор.

От приложената по делото заповед на кмета на Община ***** от 09.08.2022 г. е видно, че ЦПГ е с адрес с.***** , ул.“*****“, какъвто е адреса и на новообразуваната общинска детска градина; че децата от закритата ЦПГ са пренасочени към новооткритата дет.градина; че документите на закритата са преместени в новооткритата; че имуществото и оборудването на закритата се преместват в новооткритата.

Съгласно чл.123, т.2, т.5 и т.7 от КТ - ТПО не се прекратява при промяна на работодателя в резултат на вливане на старото в новото, при промяна на правно-органizationalната форма, при преотстъпване или прехвърляне на дейност на едно предприятие на друго, включително при прехвърляне на материални активи.

Неоснователен и недоказан по делото е доводът във въззивната жалба, че *****ят в

подготвителната група не отговаря на изискванията за ***** в детската градина, както и че ищцата не отговаря на новите критерии.

Поради изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира, че уволнителната заповед е незаконосъобразна. С оглед уважаване на главния иск, основателен се явява и акцесорния за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и за присъждане на обезщетение за оставане без работа по чл.225,ал.1 КТ. Не се установи по делото ищцата де е работила при друг работодател през периода 26.10.2022 – 26.04.2023 г., видно от справката от НАП. Съгласно заключението на ВЛ З. М. от 16.03.2023 г., неопорено от страните и според съда компетентно изготвено, за този 6-месечен период ищцата би получила 9828 лв., в който размер следва да ѝ се присъди обезщетение за безработица.

Поради изложените съображения съдът намира, че районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди.

С оглед неуважаване на въззивната жалба въззиваемият има право на разноски за производството на основание чл.78 ал.3 ГПК. Такива са поискани и е представен ДПП, от който е видно, че въззиваемата е заплатила 870 лв. адв.хonorар. От въззивния е направено възражение за прекомерност и искане за редуциране до минимума по НМРАВ. В настоящия случай, минималното адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл.7 ал.1 от НМРАВ на ВАДвС за исковете по чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ се равнява на сумата от 780 лв. – *размера на минималната работна заплата към момента на сключване на Договора за правна защита и съдействие. Договореното АВ от 870 лв. е прекомерно, тъй като въззивното производство се е развило само в 1 с.з., поради което на въззивника следва да му се присъди АВ в размер на 780 лв. за тази инстанция.*

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2909/ 26.06.2023 г. по гр.дело № 17573 /2022 г. на Пловдивския районен съд, 8гр.с-в, поправено с решение №3369/18.07.2023 г. за ЯФГ на ПРС по същото дело.

ОСЪЖДА ОБЕДИНЕНО УЧИЛИЩЕ „*****“ –с.*****, община ***** с ЕИК ***** да заплати на Е. Г. Д., ЕГН ***** разноски от 780лева - платено адв. възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок от съобщението пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

